

IDEFISC®

Juridische nieuwsbrief: verschijnt driemaandelijks

© IDEFISC Internationale vereniging met wetenschappelijk doel - Nummer : 101 - Afgiftekantoor: Brussel V - december 2017 - info@idefisc.be

Editoriaal

Een einde maken aan de « neutrale » fiscale hervormingen

We hebben reeds onderlijnd hoezeer de hervorming van de vennootschapsbelasting een ontgoocheling was.

Het principe van de hervorming is om het tarief van de vennootschapsbelasting, zonder twijfel onvoldoende, te verlagen, maar in realiteit verlaagt ze het bedrag ervan niet, omdat de verlaging van het tarief gepaard gaat met “*compenserende*” maatregelen, die de hervorming “budgettair neutraal” maken. Met andere woorden, alle bedrijven zullen nog altijd evenveel belastingen betalen, zijnde te veel. Sommigen zullen minder betalen, terwijl anderen nog meer zullen betalen.

De pers heeft onlangs het voornemen van de minister van financiën aangekondigd om de

personenbelasting “*nog te verlagen*”. Dat zal natuurlijk voor na 2019 zijn ofwel voor een moment waarop deze regering niet meer in functie zal zijn. Maar vooral, de informatie zoals ze werd gegeven, is dubbel onjuist.

Ten eerste werd de personenbelasting niet verlaagd onder de huidige legislatuur en het is het dus niet juist om te stellen dat men deze “*nog*” zal verlagen. De inkomsten uit deze materie zijn blijven stijgen en de “*tax shift*” was zelf ook budgettair neutraal. De bescheiden belastingverlagingen die deze inhoudt, werden gecompenseerd door de verhoging van andere heffingen.

Ten slotte heeft de minister het voornemen om na 2019 de belasting van bepaalde inkomsten nog meer te verlagen en dit alles

door de maatregel geheel of gedeeltelijk te compenseren zodat een budgettair neutraal resultaat bekomen wordt.

Dat zijn nutteloze standpunten. Het probleem in België is niet om bepaalde soorten inkomsten een beetje meer of een beetje minder te belasten en de buitensporige lasten van de ene op de andere over te dragen. We moeten uiteindelijk begrijpen dat men niet onbeperkt één van de landen kan blijven met de hoogste belasting ter wereld en daar de consequenties uit trekken. De Staat neemt hier een buitensporige plaats in en we moeten deze inperken door om te beginnen de uitgaven te verminderen.

Thierry AFSCHRIJFT

De uithalen van de beer

Big brother in werking

De regering heeft zopas een amendement aan de programmawet aangekondigd, met de bedoeling om de hoeveelheden gegevens die bestemd zijn voor overdracht aan het centraal contactpunt dat ingericht werd bij de Nationale Bank van België nog verder uit te breiden. Behalve de Belgische en buitenlandse bankrekeningen zullen in de toekomst ook de niet-bancaire transferts van en naar het buitenland opgenomen worden, alsook de verzekeringscontracten. De regering, voorgezeten door het lid van een partij die altijd al beweerd heeft tegen de creatie van een vermogenskadaster te zijn, is nu bezig met net deze maatregel te concretiseren. Ze wilt er zelfs voor zorgen dat de informatie die toegankelijk zal zijn op het contactpunt regelmatig wordt bijgewerkt, teneinde een “rechtstreeks zicht te hebben op de hele geldstroom”. En de informatie die in eerste instantie enkel toegankelijk moest zijn in geval van aanwijzingen van fiscale fraude, zal voortaan ter beschikking zijn van de Parketten, de onderzoeksrechters en notarissen. Big brother is watching you, maar het is niet gezegd dat dat in uw belang is.

Editoriaal

Een einde maken aan de « neutrale » fiscale hervormingen	1
UBO-register: een nieuw middel in de strijd tegen witwassen (en de fiscale fraude?)	6
Levensverzekeringen en de Kaaimantaks: enkel in geval van integratie van de off shore structuren!	7
De algemene antimisbruik-bepaling in de ATAD-richtlijn	9
De minnelijke schikking in strafzaken: (binnenkort) opnieuw van toepassing	10
Aangekondigde hervorming van de vennootschaps-belasting vanaf 2018: de maatregelen voor de "holdings".	12
Gunstige Waalse maatregelen voor 2018: eindelijk goed nieuws	18

UBO-register: een nieuw middel in de strijd tegen witwassen (en de fiscale fraude?)

De wet van 18 september 2017 heeft de 4e Anti-witwasrichtlijn (Richtlijn (EU) 2015/849 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of de financiering van terrorisme) omgezet in Belgisch recht.

Een van de nieuwigheden die door de Richtlijn werden geïntroduceerd, is de verplichting voor de Lidstaten om een centraal register op te starten met de uiteindelijke begunstigden van vennootschappen die in België werden opgericht en andere juridische entiteiten (Ultimate Beneficial Owner Register of het UBO-register).

In België zal dit centraal register beheerd worden door de “*Administratie van de Thesaurie*”, een dienst die bij wet van 18 september 2017 binnen de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst van Financiën werd opgericht.

Volgens de wet van 18 september 2017 zijn de vennootschappen en andere juridische entiteiten (zoals bijvoorbeeld de trusts, stichtingen, de (I)

VZW's) voortaan verplicht om de gegevens te verzamelen en bij te houden van hun uiteindelijke begunstigden, zijnde de natuurlijke personen die, en laatste instantie, de vennootschap of de juridische entiteit bezitten of controleren.

Deze gegevens moeten overgemaakt worden aan de Administratie van de Thesaurie die de gegevens zal verzamelen en bewaren en het Belgische UBO-register zal beheren. Het is ook die dienst die de kwaliteit van de gegevens zal controleren.

We moeten ook opmerken dat de wet ook communicatieverplichtingen voorziet voor de trustees en andere entiteiten die handelen als fiduciaire.

Volgens de 4e Anti-witwasrichtlijn moet de toegang tot het UBO-register plaatsvinden in het beperkte kader van het voorkomen van het witwassen van geld en de strijd tegen het financieren van terrorisme.

De toegang is voorzien:

- Zonder beperking: voor de bevoegde autoriteiten van de Lidstaten en voor de cellen van financiële informatie (zoals het CFI in België);
- In het kader van een onderzoek naar hun eigen cliënteel: voor de onderworpen entiteiten, met name de beroepsmensen die door de Richtlijn

gevisieerd worden in het kader van hun verplichtingen om hun klanten te identificeren en hun verplichting inzake waakzaamheid (meer bepaald de accountants, de fiscale raadgevers, de advocaten en notarissen);

- In het kader van een toegang tot minimale informatie: aan elke persoon of organisatie die een gewettigd belang kan aantonen.

Na het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zal een koninklijk besluit de modaliteiten voor de toegang tot het UBO-register nog moeten vastleggen, alsook de manier waarop de informatie zal verzameld en beheerd worden.

Hoewel het eerst zo voorzien was dat de fiscale administratie enkel het recht zou hebben om het UBO-register te consulteren in het kader van de anti-witwaswet, moeten we echter vaststellen dat België er ondertussen voor gekozen heeft om de toegang tot de informatie in het UBO-register voor de fiscale administratie uit te breiden. Het ontwerp van programmawet dat op 6 november 2017 werd neergelegd, voorziet inderdaad dat de fiscale administratie voor wat betreft een duidelijk bepaalde belastingplichtige het UBO-register zal kunnen consulteren “*teneinde de juiste belastingheffing te kunnen verzekeren*”.

“Indien deze bepaling van de programmawet gevalideerd is, zal de toegang tot het UBO-register in België dus ingeschreven worden als een middel ter bestrijding van de fiscale fraude en zal het buiten het kader van het voorkomen van witwassen treden.”

Indien deze bepaling van de programmawet gevalideerd is, zal de toegang tot het UBO-register in België dus ingeschreven worden als een middel ter bestrijding van de fiscale fraude en zal het buiten het kader van het voorkomen van witwassen treden.

In de zin van de wet van 18 september 2017 zijn de UBO's de volgende personen :

- Voor de vennootschappen: de natuurlijke perso(o)n(en) die meer dan 25% van het stemrecht of het kapitaal van de vennootschap bezitten, de natuurlijke perso(o)n(en) die controle uitoefenen op de vennootschap of nog de natuurlijke perso(o)n(en) die de functie van bedrijfsleider hebben.
- Voor de trusts en gelijkwaardige constructies: de oprichter(s), de trustee(s), de beschermheer, de begunstigen of de categorie van personen in wiens belang de trust werd opgericht.
- Voor de stichtingen en de (I) VZW's : de oprichters, de natuurlijke personen of de categorie van personen in wiens belang de entiteit werd opgericht, de leden van de raad van bestuur, de personen die de entiteit mogen vertegenwoordigen of die belast zijn met het dagelijks bestuur.

Ten slotte onderlijnen we nog dat de verplichting om de gegevens aan het UBO-register over te maken op de schouders rust van de bestuurders van de geviseerde entiteiten die een administratieve boete tussen de 50 en 5.000 EUR kunnen oplopen indien deze kennisgeving niet gebeurt.

De wet van 18 september 2017 is op 16 oktober 2017 in werking getreden.

Sylvie LEYDER

Levensverzekeringen en de Kaaimantaks: enkel in geval van integratie van de offshore structuren!

De zogenaamde “Kaaimantaks” (die onder deze gebruikelijke benaming een distributietaks en een doorkijktaks inhoudt) heeft als doel de inkomsten, en in bepaalde gevallen de tegoeden, van belastingplichtigen die fiscaal gezien in België wonen te belasten die deze belastingplichtigen die fiscaal gezien in België wonen in “buitenlandse juridische constructies” hebben belegd.

Het begrip « *buitenlandse juridische constructie* » krijgt voor de toepassing van de Kaaimantaks een complexe wettelijke definitie die bijzonder specifiek is voor het begrip. Deze definitie heeft betrekking op de structuren die werden opgericht door personen die in het verleden hun persoonlijke tegoeden naar een trust, een buitenlandse stichting, een offshore vennootschap of nog andere juridische structuren hadden overgebracht die gevestigd werden in Staten zonder of met een lage fiscaliteit of in Staten die niet meewerken inzake de uitwisseling van informatie.

Uiteraard staat geen enkel land dat afhangt van de EER (Europese Unie + IJsland, Noorwegen, Liechtenstein) op die “zwarte

lijst”, aangezien deze Staten elk jaar de nodige fiscale informatie met elkaar uitwisselen, meer bepaald over de bankrekeningen en verzekeringscontracten. Verder heeft geen enkele van deze Staten een belastingtarief dat voldoende laag is om beschouwd te worden als een Staat zonder of met lage fiscaliteit, in de zin van het Wetboek.

Bij wijze van uitzondering worden enkel bepaalde specifieke structuren, zoals de FOD Luxemburg of de Stiftung en Anstalt van Liechtenstein, bijvoorbeeld, uitdrukkelijk hernomen in de definitie van « *buitenlandse juridische constructies* » waarop de Kaaimantaks gericht is, terwijl hun zetel in de EER gevestigd is.

Tot op heden beschouwde de wetgever buitenlandse instellingen zoals de trust, de stichting, de fiducie, off shore vennootschappen als dergelijke “*buitenlandse juridische constructies*” als ze een link vertoonden met een oprichter die fiscaal gezien in België woont, volgens een definitie van een enkelvoudige complexiteit. In bepaalde gevallen die even enkelvoudig uitzonderlijk waren, bleek het mogelijk om wettelijk deze link “te onderbreken”, door tussen de juridische constructie en haar oprichter een levensverzekeringscontract te plaatsen van het type speciaal fonds, waarvan het enige doel was deze tussenkomst te realiseren.

Vanaf 1 januari 2018 zal de Kaaimantaks op een nieuwe « *buitenlandse juridische constructie* » gericht worden: het contract (bijvoorbeeld een levensverzekeringcontract) dat een buitenlandse juridische structuur “zou inhouden” (bijvoorbeeld een off shore vennootschap), of deze die zou dienen voor het uitkeren van de tegoeden of de inkomsten van een buitenlandse juridische constructie.

“

Voor één keer zijn de intenties van de regering dus duidelijk, ten minste voor wat betreft haar wil om niets te veranderen aan het belastingregime van de levensverzekeringscontracten andere dan die contracten die uiterst specifiek zijn en die de toevoeging inhouden van de inkomsten, tegoeden of rechten van een buitenlandse juridische constructie van het type trust, stichting of off shore vennootschap in de investeringen van het contract.

”

Wat het nieuwe tekstontwerp wilt vermijden, is, in het bijzonder, dat de belastingplichtigen die fiscaal gezien in België wonen, die op vandaag de economische

begunstigden zijn van dergelijke buitenlandse structuur (trust, buitenlandse stichting, off shore vennootschap) die gevestigd is in één van de enkele fiscale paradijzen die nog bestaan, deze structuur integreren in een levensverzekeringscontract – wat als gevolg zou hebben dat de belastingplichtige die fiscaal gezien in België woont wettelijk gesproken de link met de off shore structuur zou vernietigen. Deze juridische link is vandaag echter noodzakelijk voor de toepassing van de Kaaimantaks.

Het spreekt van zelf dat deze situatie uiterst marginaal is en op geen enkele manier de gebruikelijke levensverzekeringscontracten beoogt, wat ook de structuur is die aangenomen werd door de persoon die de fondsen erin geïnvesteerd heeft (Tak 21, Tak 23, multisupports, speciale fondsen, collectief intern fonds, enz.).

Deze nieuwe categorie van juridische structuur waarop de Kaaimantaks gericht is, is dus strikt beperkt tot de gevallen waar, in aanwezigheid van een buitenlandse juridische structuur die effectief reeds door de Kaaimantaks beoogd werd, het levensverzekeringscontract gebruikt wordt als « scherm » door een oprichter, die ervoor zorgt dat de buitenlandse juridische structuur, haar inkomsten of haar tegoeden worden overgedragen in een levensverzekeringscontract, om tijdens de looptijd van het contract of op

haar vervalddag de uitkering van deze inkomsten of tegoeden aan haar oprichter te voorzien, maar onder een andere vorm.

Zo vinden we in de memorie van toelichting van de regering die de nieuwe ontwerptekst verduidelijkt de bevestiging volgens welke « *een verzekeringscontract enkel als een juridische constructie zal beschouwd worden in die mate dat het beantwoordt aan de definitie die in dit ontwerp wordt voorgesteld. Dit ontwerp heeft dus niet als doel wat dan ook aan het belastingregime van de beleggingsverzekeringen in het algemeen te veranderen* ».

Voor één keer zijn de intenties van de regering dus duidelijk, ten minste voor wat betreft haar wil om niets te veranderen aan het belastingregime van de levensverzekeringscontracten andere dan die contracten die uiterst specifiek zijn en die de toevoeging inhouden van de inkomsten, tegoeden of rechten van een buitenlandse juridische constructie van het type trust, stichting of off shore vennootschap in de investeringen van het contract.

Séverine SEGIER

De algemene antimisbruikbepaling in de ATAD-richtlijn

Onlangs heeft een parlementslid de minister van financiën geïnterpelleerd over de richtlijn van 12 juli 2016 betreffende de strijd tegen de fiscale fraude. Deze richtlijn omvat een algemene antimisbruikregel die in de ganse Unie op dezelfde wijze zal moeten toegepast worden.

Het parlementslid heeft de minister gevraagd of hij net zoals hij zelf van mening was dat de algemene antimisbruikbepaling zoals opgenomen in artikel 344 van het Wetboek van inkomstenbelastingen zou moeten aangepast worden teneinde conform te zijn met deze richtlijn.

De minister van financiën heeft impliciet toegegeven dat er inderdaad wijzigingen moeten aangebracht worden en zei dat zijn administratie bezig was met na te kijken hoe de antimisbruikbepaling die in het WIB staat het best wordt aangepast.

Hij heeft onderstreept dat de Belgische Staat tot eind 2018 heeft om er werk van te maken.

Het is zo dat de preambule van de richtlijn onderstreept dat de algemene antimisbruikbepalingen voorzien zijn in de fiscale

systemen om te strijden tegen de oneerlijke fiscale praktijken die nog niet door de specifieke bepalingen werden behandeld. De algemene antimisbruikbepalingen dienen dus om de lacunes op te vullen en zouden geen invloed mogen hebben op de toepasselijkheid van de specifieke antimisbruikbepalingen.

De preambule van de richtlijn wijst er ook op dat het binnen de Unie volstaat dat de algemene antimisbruikbepalingen worden toegepast op niet-authentieke constructies; in het andere geval zou de belastingplichtige het recht moeten hebben om de structuur te kiezen die op fiscaal vlak het meest gunstig is voor zijn activiteiten.

Voorts is het belangrijk om zich ervan te vergewissen dat de algemene antimisbruikbepalingen op uniforme wijze worden toegepast op nationale situaties binnen de Unie en tegenover derde landen, zodat hun toepassingsveld en de resultaten van hun toepassing op nationale en grensoverschrijdende situaties identiek zijn.

Wat zegt de algemene antimisbruikbepaling van de ATAD-richtlijn in dit geval?

Zij voorziet dat de Lidstaten voor de berekening van de fiscale last voor bedrijven geen rekening houden met een constructie of een reeks constructies die opgezet werden met als voornaamste

“

De verwijzing die de ATAD-richtlijn maakt naar de economische realiteit zou ons kunnen doen vrezen dat de oude theorie van de economische realiteit herrijst uit haar as, met de juridische onnauwkeurigheden die ze als gevolg heeft en die ertoe geleid heeft dat ze meerdere keren door het Hof van Cassatie werd veroordeeld, meer bepaald in het beroemde Au-Vieux-Saint-Martin-arrest.

”

doel of één van de voornaamste doelen, een fiscaal voordeel te bekomen wat strijdig is met het doel of de finaliteit van het toepasselijk fiscaal recht en die niet authentiek zijn rekening houdend met alle pertinente feiten en omstandigheden.

Er wordt duidelijk gesteld dat een constructie of een reeks constructies als niet-authentiek wordt beschouwd voor zover deze constructie of deze reeks constructies niet werd opgezet voor geldige commerciële redenen die de economische realiteit weergeven.

De preambule van de richtlijn verduidelijkt dat wanneer het gaat over het beoordelen of een constructie al dan niet authentiek is, dan moet het mogelijk zijn voor de Lidstaten om rekening te houden met alle geldige econo-

mische redenen, ook de financiële activiteiten.

Het zal belangrijk zijn om te zien hoe het begrip niet-authentieke constructie zal geïnterpreteerd worden binnen de Unie.

In het licht van de deze definitie van de algemene antimisbruikbepaling is het duidelijk dat onze huidige bepaling niet volledig conform is met deze bepaling die tegen 1 januari 2019 moet omgezet zijn, artikel 344, §1e, en die vandaag genoeg neemt met elke andere reden dan de wil om inkomstenbelastingen te vermijden.

De verwijzing die de ATAD-richtlijn maakt naar de economische realiteit zou ons kunnen doen vrezen dat de oude theorie van de economische realiteit herrijst uit haar as, met de juridische onnauwkeurigheden die ze als gevolg heeft en die ertoe geleid heeft dat ze meerdere keren door het Hof van Cassatie werd veroordeeld, meer bepaald in het beroemde Au-Vieux-Saint-Martin-arrest.

Pascale HAUTFENNE

De minnelijke schikking in strafzaken: (binnenkort) opnieuw van toepassing

De minnelijke schikking in strafzaken maakt het mogelijk de strafvordering uit te breiden met een effectieve betaling [aan de Belgische staat] van een welbepaalde som geld en voor zover dat “*het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, desgevallend met inbegrip van de verbeurdverklaring, en dat het geen zware aantasting inhoudt van de lichamelijke integriteit*” (art.216bis,§1e, 1e lid, Sv).

In 2011 heeft de wetgever de mogelijkheden uitgebreid om een minnelijke schikking in strafzaken af te sluiten door aan het openbaar ministerie de mogelijkheid te geven om een minnelijke schikking in strafzaken voor te stellen na de instelling van de strafvordering, zolang dat er geen definitief vonnis of arrest werd geveld.

In dergelijk geval beperkt de controle van de rechter zich tot “het vaststellen” van het vervallen van de strafvordering na geverifieerd te hebben: “*of er aan de formele toepassingsvoorwaarden van 1e,*

eerste lid werd voldaan, of de dader de voorgestelde minnelijke schikking aanvaard en nageleefd heeft en of het slachtoffer en de fiscale of sociale administratie werden vergoed". De rechter mag de minnelijke schikking dus niet materieel controleren en mag zich ook niet uitspreken over de wenselijkheid en de proportionaliteit van deze minnelijke schikking. Het is deze puur formele controle door de rechter die tot de censuur van het artikel 216bis, §2, Sv. door het Grondwettelijk Hof geleid heeft.

In haar arrest van 2 juni 2016 heeft het Hof voor recht gesproken dat « *het artikel 216bis, §2 Sv. de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in combinatie met het recht op een eerlijk proces*

en met het principe van onafhankelijkheid van de rechter [...] wat het openbaar ministerie machtigt om een einde te maken aan de strafvordering door een minnelijke schikking in strafzaken, na het instellen van de strafvordering, zonder dat er een effectieve rechterlijke controle". Volgens het Hof moet de bevoegde rechter een voldoende grote controle kunnen uitvoeren opdat deze controle "effectief" zou zijn, zowel voor wat betreft de proportionaliteit van de beoogde minnelijke schikking als voor wat betreft haar wettelijkheid (op grond van artikel 216bis Sv., de bindende richtlijnen van het strafrechtelijk beleid en, in voorkomend geval, de wetten die in bepaalde gevallen de beoordelingsbevoegdheid van het openbaar ministerie beperken). Zo zal deze controle slechts als een "effectieve" rechterlijke controle kunnen beschouwd worden als de beslissing betreffende de minnelijke schikking gemotiveerd is.

Teneinde aan de doelstellingen van het Hof te beantwoorden, heeft de regering op 6 november een wetsontwerp neergelegd die meer bepaald gericht is op het uitbreiden van de beoordelingsmarge van de rechter om er de elementen die opgesomd zijn in het hiervoor vermelde arrest in op te nemen. Het nieuwe stelsel voorziet dat de rechter voortaan zal moeten nagaan, (naast de actuele puur formele toepassingsvoorwaarden), of de dader de minnelijke schikking of de maat-

regelen "op een vrije en verduidelijkte wijze" aanvaard heeft en of de minnelijke schikking of de maatregelen die door de Procureur des Konings werden voorgesteld "in proportie zijn met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de dader". Het is pas na deze formele controle en deze controle van proportionaliteit dat de rechter de minnelijke schikking zal "homologeren. Bovendien preciseert het wetsontwerp dat het verzoek van het openbaar ministerie voortaan zal moeten "gemotiveerd" zijn.

Indien de rechter van mening is dat niet aan deze criteria werd voldaan, zal hij niet tot de homologatie overgaan en zal het dossier aan de Procureur des Konings worden doorgestuurd die zal kunnen oordelen over het gevolg die eraan moet gegeven worden. In dat geval zal de rechter het onderzoek ten gronde van de zaak niet kunnen verderzetten. Bovendien zullen de opgestelde documenten en de communicaties die gebeurd zijn tijdens de concertatie niet ten laste van de dader kunnen gebruikt worden in dergelijke procedure en zullen ze niet als bewijs kunnen toegelaten worden.

De wetswijziging zou als gevolg moeten hebben dat de rechtszekerheid voor de rechtszoekende door een uitgebreide controle van de rechter groter wordt (controle van de wettelijkheid en controle van de proportionali-

De wetswijziging zou als gevolg moeten hebben dat de rechtszekerheid voor de rechtszoekende door een uitgebreide controle van de rechter groter wordt (controle van de wettelijkheid en controle van de proportionaliteit) en door een chronologische wijziging van de procedure (de rechter zal het akkoord homologeren voor het ten uitvoer wordt gelegd). Het blijft echter jammer dat er geen einde werd gemaakt aan het verschil in de bestaande behandeling tussen de verschillende mogelijke slachtoffers van de inbreuk.

teit) en door een chronologische wijziging van de procedure (de rechter zal het akkoord homologeren voor het ten uitvoer wordt gelegd). Het blijft echter jammer dat er geen einde werd gemaakt aan het verschil in de bestaande behandeling tussen de verschillende mogelijke slachtoffers van de inbreuk.

Inzake fiscale of sociale inbreuken die het mogelijk gemaakt hebben om de belasting of de sociale bijdragen te omzeilen, is het afsluiten van een minnelijke schikking enerzijds ondergeschikt aan de voorafbetaling van de omzeilde belasting of sociale bijdragen (met inbegrip van de intresten) en anderzijds, aan het akkoord van de fiscale of sociale administratie; terwijl dergelijk akkoord niet nodig is wanneer de benadeelde partij een “gewoon slachtoffer” is.

De fiscus en de sociale administratie, slachtoffers van de inbreuk, beschikken zo over een vetorecht dat kan eindigen in een weigering van de minnelijke schikking in strafzaken terwijl dat elk ander slachtoffer niet over dergelijk recht beschikt. Hoe betwistbaar ze ook is, toch werd dit verschil in behandeling gevalideerd door het Grondwettelijk Hof dat van mening was dat *“gelet op de essentiële verschillen die bestaan tussen het slachtoffer van een inbreuk van gemeen recht en de fiscale en sociale administratie, de verschillen in behan-*

deling zijn niet zonder redelijke rechtvaardiging”.

*

De hiervoor wetswijzigingen zouden van kracht moeten worden tien dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad (behalve indien de wet zelf een andere ingangsdatum heeft vastgelegd).

Chloé BINNEMANS

Aangekondigde hervorming van de vennootschapsbelasting vanaf 2018: de maatregelen voor de “holdings”.

Volgens verklaringen van leden van de regering Michel zou de Ministerraad van zaterdag 9 december 2017 de definitieve versie van het Wetsontwerp betreffende de hervorming van de vennootschapsbelasting goedgekeurd hebben.

In afwachting van een aandachtige lezing van het ontwerp dat openbaar zal gemaakt worden, kunnen we er ons reeds een idee van vormen op basis van de informatie die door de Minister van Financiën werd meegegeven en die hij tijdens de verschillende interviews die hij heeft toegestaan, heeft becommentarieerd, om bepaalde aangekondigde maatregelen beter te begrijpen.

De meeste commentaren die in die context werden geformuleerd betreffen ofwel de verlaging van de belastbare grondslag van de vennootschapsbelasting, ofwel de maatregelen die meer in het bijzonder de zogenaamde “holdings” betreffen. Sommige van die maatregelen worden voorgesteld als zijnde gunstig

voor de vestiging in België, anderen worden gerechtvaardigd door een zekere wil om een grotere “fiscale rechtvaardigheid” te garanderen.

De « **meest in het oog springende maatregel** » van de hervorming zal uiteraard de **verlaging zijn van de belastbare grondslag van de vennootschapsbelasting** die vanaf 2018 van 33,99% op 29,58% wordt teruggebracht, om in 2020 25% te halen. Tijdens dezelfde periode zal de bijkomende crisisbijdrage vanaf 2018 van 3% op 2% teruggebracht worden om vanaf 2020 definitief afgeschaft te worden.

Voor zover de Belgische « holdings » over het algemeen hun winst realiseren via het innen van dividenden en meerwaarden, verbonden aan de aandelen van derde vennootschappen die zij in het bezit hebben, kan dergelijke maatregel beschouwd worden als hebbende een nogal marginaal effect op hun fiscale situatie.

De meeste « holdings » genieten inderdaad van 2 specifieke maatregelen van de Belgische wetgeving die hen toelaten om de fiscale last die verbonden is aan de inkomsten die zij halen uit hun financiële deelnemingen te verminderen: het mechanisme van de “definitief belaste inkomsten” (hierna genoemd “DBI”), en de (gedeeltelijke) vrijstelling van de meerwaarden die gerealiseerd worden op aandelen.

Krachtens het **DBI-mechanisme** worden de **dividenden** die voortvloeien uit de financiële deelnemingen die door een holding worden aangehouden slechts voor 5% opgenomen in hun belastbare grondslag voor de vennootschapsbelasting. De facto worden de dividenden van filialen belast aan een tarief van 1,7%.

Dit gunstige stelsel is onderworpen aan de vervulling van een aantal voorwaarden die gelinkt zijn aan het bedrag van de deelneming, dat 10% of 2.500.000 EUR moet bedragen, aan de termijn van het aanhouden van deze deelneming, die minimum 1 jaar moet bedragen, en aan het vervullen van wat men noemt “de taxatievereiste” die het bestaan van een zeker (minimum) niveau van belasting op de winst van het filiaal belast dat aan de moedermaatschappij wordt overgedragen via de uitkering van dividenden.

Voor zover het filiaal in een andere Lidstaat van de Europese Unie gevestigd is, zullen de dividenden over het algemeen kunnen genieten van het DBI-stelsel dat, behoudens uitzondering, zal gepaard gaan met een vermindering van de “bronbelasting”.

Wat de **meerwaarden op aandelen van de filialen** betreft, zij werden tot op heden vrijgesteld, op één enkele voorwaarde van het vervullen van de voorwaarde van belasting opgelegd door het DBI-mechanisme. Het was niet

vereist dat de overgedragen deelneming werd aangehouden voor een minimale aankoopwaarde. De toegekende vrijstelling is totaal en definitief (zonder herbeleggingsvoorwaarde).

Twee situaties brengen echter een belasting van de meerwaarde met zich mee: de meerwaarden gerealiseerd op korte termijn (12 maanden) waren belastbaar aan een verlaagd tarief van 25% (25,75% effectief) en de meerwaarden gerealiseerd door de “grote bedrijven”, vrijgesteld op basis van het algemeen basisprincipe, waren het voorwerp van een zogenaamde “inhaalbelasting, aan een tarief van 0,40% (0,412% effectief).

De aangekondigde hervorming van de vennootschapsbelasting zal zorgen voor wijzigingen aan deze principes die niet zonder gevolg zullen zijn voor de situatie van vele Belgische “holdings”.

De **eerste van die wijzigingen** is een stimulerende maatregel waarvan het effect zonder meer positief zal zijn. De hervorming voorziet inderdaad een **uitbreiding van het DBI-regime** dat tot een volledige vrijstelling zal leiden van het dividend dat door het filiaal aan de moedermaatschappij uitgekeerd worden, dit aan dezelfde voorwaarden als deze die door het huidige regime worden gesteld. Dit vanaf 2018. Zo zal het effectieve tarief op het dividend dat door het filiaal

wordt toegekend naar 0% worden teruggebracht eerder dan verlaagd te worden van 1,7% naar 1,5% (ofwel 29,58% x 5% van het dividend).

De tweede wijziging heeft betrekking op de **voorwaarden voor de vrijstelling van de meerwaarden gerealiseerd op aandelen** en lijken minder gunstig. De hervorming van de vennootschapsbelasting zal vanaf 2018 via een aflijning gebeuren van de voorwaarden voor de vrijstelling van meerwaarden op aandelen op de voorwaarden om van het DBI-mechanisme te kunnen genieten. Bijgevolg zal de meerwaarde zich verplicht moeten verhouden tot een deelneming waarvan de minimumwaarde gelijk zal zijn aan 10% van het kapitaal van het filiaal, of aan 2.500.000 EUR om vrijgesteld te worden in hoofde van de vennootschap die ze gerealiseerd heeft.

Het doel dat door de regering werd aangekondigd, is om “de

uitkeringen van dividenden en het verkrijgen van meerwaarden te neutraliseren” (om duidelijk te zijn, de omvorming van dividenden in meerwaarden tegen te gaan), en vooral de investering in “normale beleggingen” via een vennootschap ontraden.

Als we erover nadenken dan is de echte doelgroep van dergelijke beperking niet de multinational of de grote patrimoniumvennootschap, waarvan de deelnemingen in filialen vaak kwalificerend voor het DBI-stelsel (en het bijgevolg zullen zijn voor de vrijstelling van meerwaarden), maar wel de KMO's die, vaak op aanraden van hun bankier, hun overschot op de schatkist met zorg hebben belegd in uiteenlopende beleggingen. Deze vennootschappen kunnen bij het innen van dividenden over het algemeen niet genieten van het DBI-mechanisme. Voortaan zullen ze niet meer kunnen genieten van de vrijstelling op meerwaarden op aandelen...

Bijgevolg verhoogt de regering de fiscale druk niet op grote bedrijven. Integendeel, de regering **schrapt** echter vanaf 2018 de **zogenaamde “inhaalbelasting** die van toepassing was aan een tarief van 0,412% op meerwaarden op vrijgestelde aandelen, die door “grote bedrijven” werden gerealiseerd (gedurende ten minste 2 boekjaren: schending van één van de 3 criteria die zijn: gemiddeld 50 werknemers per jaar aan het werk, 9.000.000 EUR jaarlijks omzetcijfer (excl. BTW) of 4.500.000 EUR balanstotaal). We kunnen ook de aanpassingsmaatregel, of eerder schrappingsmaatregel, vermelden van de “fairness taks” op dividenden die Belgische vennootschappen uitkeren en die vrijgesteld zijn van weinig belastingen.

Samengevat zal het stelsel van meerwaarden op aandelen die gerealiseerd worden door bedrijven het volgende zijn :

MEERWAARDEN OP AANDELEN		2018/2019	2020
Vervulde voorwaarden voor belasting en deelneming	aanhouding < 1 jaar	25,5% of 20,4% (KMO, binnen de limiet van 100.000 EUR)	25% of 20% (KMO, binnen de limiet van 100.000 EUR)
Vervulde voorwaarden voor belasting en deelneming	aanhouding < 1 jaar	0%	0%
Vervulde voorwaarden voor belasting en/of deelneming		29,58% of 20,4% (KMO, binnen de limiet van 100.000 EUR)	25% of 20% (KMO, binnen de limiet van 100.000 EUR)

Een van de meest becommentarieerde maatregelen van de aangekondigde hervorming is ook gericht op de grote bedrijven, meer bepaald deze die een belangrijke winst realiseren. Voor deze bedrijven zou de regering wat zij noemen een **minimale belastbare grondslag** willen invoeren.

De vennootschappen die een fiscaal resultaat boven 1.000.000 EUR realiseren, zullen zich belast zien op een “minimale belastbare grondslag”, ingevoerd via een beperking van de aftrek van bepaalde kostenposten, in het bijzonder de “uitgestelde uitkeringen”.

Op vandaag, behalve enkele uitzonderingen, bestaat er geen beperking op de aftrekbaarheid van wat men noemt de « uitgestelde uitkeringen » in de vennootschapsbelasting. Hiermee bedoelen we het overschot, uit de vorige boekjaren, van elementen die aftrekbaar zijn van de belastbare grondslag, zoals de overgedragen verliezen, de DBI excessen, het niet-aangerekende saldo van de aftrek voor inkomsten uit innovatie of de aftrek voor risicokapitaal “notionele intresten” of NIA).

In de toekomst, en vanaf 2018, zal er een “korven-“systeem ingevoerd worden die de maximumgrens van de aftrekbaarheid van deze uitgestelde uitkeringen van de belastbare grondslag zal bepalen.

“

We kunnen makkelijk vaststellen dat de maatregelen die de regering aankondigt en die in het bijzonder de grote bedrijven zouden viseren en die als doel zouden hebben om een grotere fiscale rechtvaardigheid te garanderen, ongetwijfeld niet echt dat effect zullen hebben. Integendeel, de volledige vrijstelling van de dividenden die de filialen uitkeren en de beperking van de vrijstelling van de meerwaarden op aandelen, zullen vooral gunstig zijn voor grote holdings en niet voor KMO's....

”

De aftrek van de “uitgestelde uitkeringen” zal beperkt worden tot een maximumbedrag van 1.000.000 EUR + 70% van het saldo van het fiscaal resultaat dat de drempel van 1.000.000 EUR overschrijdt. Bijgevolg zal 30% van de winst boven de drempel van 1.000.000 EUR de minimum belastbare grondslag vormen waarop het normale tarief van de vennootschapsbelasting zal van toepassing zijn.

Al hebben we in de pers veelal

gelezen dat hier een effectieve belasting van die vennootschappen aan een tarief van 7,5% zal voortvloeien, het gaat hier echter om een anticipatie van wat het tarief van de vennootschapsbelasting zal zijn in 2020 (25% x 30% minimumbasis = 7,5%). We moeten echter een eerste fase doorlopen tijdens dewelke het tarief dat effectief zal toegepast worden op de minimum belastinggrondslag 8,9% zal bedragen (29,58% x 30% = 8,9%).

Hieromtrent moeten we noteren dat de regering niet geopteerd heeft voor een definitief verlies van de niet-aangerekende “uitgestelde uitkeringen”: de aftrekken die geweigerd werden omwille van het overschrijden van de nieuwe drempel zullen voor de toekomst kunnen uitgesteld worden (steeds met respect voor het “korven-“mechanisme). Daarentegen voor de nieuwe vennootschappen zullen de overgedragen verliezen gedurende de eerste 5 boekjaren niet onderworpen worden aan de beperking.

Bij het lezen van de eerste commentaren op het ontwerp vreesden we dat de niet-aangerekende uitkeringen die ook zorgen voor de realisatie van de winst van een bedrijf zouden gevisieerd worden door de aangekondigde maatregel van minimale taxatie. Dit zou uiteraard een betreurenswaardig effect zijn, vooral voor de “holdings” die hun winst realiseren

via dividenden en meerwaarden die over het algemeen taksvrij zijn.

Dit lijkt echter in dit stadium niet de wil van de regering te zijn, zoals

blijkt uit de indicaties die de Minister van Financiën zelf heeft gegeven:

NIEUWE ORDE	GRENS
Niet-belastbare bestanddelen	
DBI van het betrokken boekjaar	Overgedragen DBI verplaatst in de korf
Aftrek van de groepsbijdrage	Nieuwe bijkomende aftrek met betrekking tot de fiscale consolidatie
Aftrek voor inkomsten uit brevetten van het overgangsregime	Tot 30.06.2021
Aftrek van inkomsten uit innovatie	
Aftrek voor investeringen	
SALDO	
NIA (incrementele)	Deze aftrekken zijn
Overgedragen NIA	beperkt in de korf
Overgedragen aftrek van inkomsten uit innovatie	tot een maximum van 1.000.000 EUR
Overgedragen vroegere verliezen (onbeperkt)	+ 70% van het overgebleven BO saldo
Overgedragen NIA (onbeperkt)	na de aftrek
Overgedragen NIA (7 jaar)	voor investering

Zo zou de nieuwe maatregel geen impact mogen hebben op de meerwaarden op aandelen die een vennootschap realiseert en die zouden genieten van de principiële vrijstelling (we nemen aan dat de nieuwe wettelijke voorwaarden vervuld zijn).

Hetzelfde zou gelden voor dividenden die taksvrij zijn in het DBI-mechanisme...

De Minister van Financiën heeft zelf enkele concrete voorbeelden gegeven van de werking van het nieuwe mechanisme. We kunnen

hier de hypothese vermelden van een vennootschap die een winst van 10.000.000 EUR realiseert en over overgedragen verliezen zou beschikken die fiscaal aftrekbaar zijn voor 9.500.000 EUR:

	VANDAAG	2018/2019	VANAF 2020
Belastbare winst voor aftrek (voorbeeld)	10.000.000	10.000.000	10.000.000
Aftrekbare overgedragen verliezen (voorbeeld)	-9.500.000	-9.500.000	-9.500.000
Overgedragen verliezen die effectief afgetrokken zijn			
1e schijf van 1.000.000 EUR	/	-1.000.000	-1.000.000
70% aftrekbaarheid	/	-6.300.000	-6.300.000
TOTAAL	-9.500.000	-7.300.000	-7.300.000
Belastbare winst na aftrek	500.000	2.700.000	2.700.000
BELASTING	169.950	798.660	675.000
Effectief tarief van belasting	1,70%	7,99%	6,75%

De hiervoor vermelde vergelijkende tabel geeft ons een redelijk duidelijk zicht op de financiële impact die de nieuwe maatregel zou moeten hebben voor de betrokken vennootschappen, onder voorbehoud van de integratie in het schema van niet-aangerekende uitkeringen waarvan we aannemen dat deze vennootschappen ervan zouden genieten.

*

We kunnen makkelijk vaststellen dat de maatregelen die de regering aankondigt en die in het bijzonder de grote bedrijven zouden viseren en die als doel zouden hebben om een grotere fiscale rechtvaardigheid te garanderen, ongetwijfeld niet echt dat effect zullen hebben. Integendeel, de volledige vrijstelling van de dividenden die de filialen uitkeren en de beperking van de vrijstelling van de meerwaarden op aandelen, zullen vooral gunstig zijn voor grote holdings en niet voor KMO's....

Uiteraard zal deze gunst ongetwijfeld getemperd worden door bijhorende maatregelen die aangekondigd zijn voor 2019 (en ook niet voor 2020 zoals eerst voorgesteld) zoals de invoering van een **“CFC” maatregel (Controlled Foreign Company)** of nog de aanneming van andere maatregelen afkomstig uit de **implementatie van de “ATAD-richtlijnen (Anti Tax Avoi-**

dance Directive) in het Belgische recht. Zo is het voorzien om vanaf 2019 een maatregel in te voeren in het Belgische recht die in hoofde van een Belgisch bedrijf de belasting mogelijk maakt van bepaalde inkomsten die door een buitenlands filiaal geïnd worden die zij controleert, zelfs in de veronderstelling dat deze inkomsten niet echt uitgekeerd werden. Het Belgisch fiscaal recht zal ook « verbeterd » worden door de invoering van **nieuwe bepalingen betreffende de “exit taks”** in het Wetboek, alsook van nieuwe regels gericht op de **strijd tegen de zogenaamde “hybride” mechanismen**. In diezelfde context moeten we de invoering van regels vermelden die de aftrekbaarheid van intresten in hoofde van vennootschappen beperken (invoering van de EU-richtlijn nr. 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016). Het begrip van **buitenlandse vaste inrichting** zal aangepast worden teneinde voorrang te geven aan een eerder economische dan juridische connotatie en er zal een beperking van de aftrekmogelijkheid voorzien worden voor verliezen van dergelijke vestiging in België. Ten slotte is voorzien om de **maatregelen in de strijd tegen de fiscale fraude inzake “transfer pricing”** te versterken.

*

We blijven uiteraard zeer aandachtig voor de tekst van het

ontwerp van hervorming van de vennootschapsbelasting die in principe definitief gekend zou moeten zijn tegen eind december 2017.

Mélanie DAUBE
Jonathan CHAZKAL

Gunstige Waalse maatregelen voor 2018: eindelijk goed nieuws

Op het vlak van de successierechten op de gezinswoning heeft het Waals Gewest wat achterstand op het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaams Gewest.

Maar ze heeft een nog onuitgegeven tarief voor de registratierechten ingevoerd – van 15% - voor de aankoop van een derde gebouw dat zich in het Waals Gewest bevindt, wat het voorwerp is geweest van vele kritiek.

Eindelijk past het Waals Gewest voor schenkingen van roerende goederen aan niet-verwante of te ver verwante personen een tarief van 7,7% toe.

Deze drie fiscale belemmeringen zullen vanaf 1 januari 2018 gewijzigd worden, wat zeker een stap in de goede richting is.

Zo:

1. Na een bescheiden poging tot vermindering van de successierechten op de hoofdverblijfplaats van de overledene, door over te gaan tot een abbatement van de rechten die geïnd worden op de eerste 160.000 euro, zal het nieuwe decreet voortaan een volledige vrijstelling voor de overlevende echtgenoot of

wettelijke samenwonende partner van de successierechten op de gezinswoning voorzien, zoals dit reeds bestaat in de andere twee Gewesten.

2. Het hoge tarief van 15 % voor de aankoop van een derde gebouw zal geschrapt worden en we zien een terugkeer naar de algemene toepassingsregel van de registratierechten van 12,5% zoals voorheen, in geval van de aankoop door eenzelfde persoon, via verkoop, ruil of iedere andere overeenkomst van overdracht ten bezwarende titel van zakelijke rechten (eigendom, naakte eigendom vruchtgebruik, gebruik of woonst), die betrekking hebben op een derde gebouw voor bewoning (en op de volgende).

3. Het minder aantrekkelijke tarief van 7,7 % voor schenkingen van roerende goederen uitgevoerd door fiscale inwoners van het Waals Gewest ten voordele van personen zonder verwantschapsband, of met een verwantschapsband die verder is dan deze van broer/zus, oom/tante, of neef/nicht, zal vervangen worden door het tarief van 5,5% dat nu reeds van toepassing is voor schenkingen aan voorgenoemde bloedverwanten.

We noteren tevens de toevoeging van een bijkomend abbatement van de belastbare grondslag voor de aankoop van een onroerende

“

Het minder aantrekkelijke tarief van 7,7 % voor schenkingen van roerende goederen uitgevoerd door fiscale inwoners van het Waals Gewest ten voordele van personen zonder verwantschapsband, of met een verwantschapsband die verder is dan deze van broer/zus, oom/tante, of neef/nicht, zal vervangen worden door het tarief van 5,5% dat nu reeds van toepassing is voor schenkingen aan voorgenoemde bloedverwanten.

”

eigendom wanneer het gaat om de eerste aankoop: de eerste schijf van 20.000 € zal voortaan vrijgesteld zijn van registratierechten van 12,5%.

Séverine SEGIER

IDEFISC

wenst u
een gelukkig
nieuwjaar 2018

IDEFISC

Tel. : 02/646 46 36

Fax : 02/644 38 00

**IDEFISC wordt uitgegeven
door Thierry AFSCRIFT**
in samenwerking met
Pascale HAUTFENNE hoofdredacteur
en

Chloé BINNEMANS
Jonathan CHAZKAL
Mélanie DAUBE
Sylvie LEYDER
Séverine SEGIER

Verantwoordelijke uitgever:

Thierry AFSCRIFT
Lensstraat 13
1000 Brussel

Internet

<http://www.idefisc.be>

Volgend nummer:

Maart 2018

Wil u Idefisc per e-mail
ontvangen, stuur dan
uw e-mailadres naar
info@idefisc.be.

De door Idefisc gepubliceerde infor-
matie is louter informatief. Het betreft
geen juridisch advies aangaande
welbepaalde situaties.

Deze uitgave is tevens verkrijgbaar
in het Frans. Indien u de Franse tekst
wenst te ontvangen, kan u een e-mail
sturen aan info@idefisc.be. Wij passen
onze databank vervolgens in die zin
aan.

Design by Artwhere
www.artwhere.be